

ÎN C H E I E R E

23 noiembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Cojuhari Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Asociația
Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 împotriva lui Cojuhari Victor cu
privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 15 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 17 decembrie 2013, APLP 54/255 s-a adresat împotriva lui
Cojuhari Victor cu cererea de chemare în judecată privind încasarea sumei de
16057,09 lei cu titlu de datorie la costul serviciilor locativ-comunale (costul
energiei termice folosite și neachitate în perioada 01.01.2004 - 31.12.2009) și
compensarea cheltuielilor de judecată în suma de 402 lei (taxa de stat) (f.d.3-4).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la data
de 11 aprilie 2009, de către comisia factorilor de decizie ai APLP 54/255, în urma
verificării apartamentelor, ce sunt deconectate de la rețeaua centralizată de energie
termică și dispun de încălzire autonomă, s-a depistat că, la apartamentul nr.33 din
str.Voluntarilor 14/1, mun.Chişinău, nu este instalat cazan pentru încălzire
autonomă, dar locatarul se folosește de încălzirea termică centralizată, achitînd
lunar, din luna mai 2004 pînă la data verificării doar 5% pentru serviciul de
încălzire, astfel cauzînd APLP 54/255 o pagubă în sumă de 16057,09 lei.

Indică reclamantul că, administrația APLP 54/255 s-a adresat cu o cerere la
Comisariatul de Poliție sect. Ciocana privind atragerea la răspundere penală pe
proprietarul apartamentului nr.33 din str. Voluntarii or 14/1, mun.Chişinău, în
temeiul art. 196 CP al RM. Însă dat fiind faptul, că nu au fost cauzate daune în
proporții mari, la data de 08.07.2010 a fost emisă ordonanța de refuz în începerea
urmăririi penale în privința lui Cojuhari Victor.

De asemenea reclamantul menționează că, faptul consumului fraudulos a energiei termice se confirmă și prin răspunsul de la ÎM „Infocom”, în care este indicat că pentru apartamentul nr.33 din str.Voluntarilor 14/1, mun.Chișinău, se achită începând cu luna ianuarie 2004, doar 5% pentru serviciul „încălzire”.

În cadrul examinării materialului la Comisariatul de Poliție sect. Ciocana s-a stabilit, că în baza unei liste din 26.11.2004, cu un conținut sub forma de tabelă, proprietarii apartamentului nr. 33 au fost scutiți pentru plata prestării energiei termice în volum de 95%, deoarece, apartamentul dat era deconectat de la încălzirea centralizată a blocurilor locative din str. Voluntarilor 14/1, mun. Chișinău, aflate în gestiunea APLP 54/255, avînd încălzire autonomă. Lista data fiind semnată de către fostul președinte al APLP 54/255, V. Covali și reprezentantul SA „Termocom”.

În conformitate cu răspunsul parvenit de la IM „Infocom” s-a stabilit că conform listei din 26.11.2004 apartamentului nr.33 din str.Voluntarilor 14/1, mun.Chișinău, i-a fost calculat conform tarifului de 5% suma de 812,72 lei, de facto urmînd, conform tarifului de 100% de a fi calculată și achitată suma de 16254, 40 lei.

Astfel, indică reclamantul că, la data de 10.12.2013 suma prejudiciului cauzat de pîrît este de 16057, 09 lei.

La data de 31.07.2013 în adresa pîrîtlui a fost expediată pretenția reclamantului în sumă de 16057,09 lei, pretenție ce a fost recepționată de către pîrît la data de 02.08.2013, însă ultimul nu și-a onorat obligațiunile sale.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art.,art.14 alin.(I), 512, 514, Cod Civil al RM.

Prin hotărîrea judecătorei Ciocana, mun.Chișinău, emisă la 08 septembrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de APLP 54/255 împotriva lui Victor Cojuhari privind încasare a sumei de 16057,09 lei cu titlu de datoria la costul serviciilor locativ-comunale (costul energiei termice folosite și neachitate în perioada 01.01.2004 - 31.12.2009), compensarea cheltuielilor de judecată în suma de 402 lei (taxa de stat), s-a respins ca neîntemeiată și tardivă. S-a încasat de la APLP 54/255 în beneficiul lui Victor Cojuhari suma de 2000 (două mii) lei cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată (asistența juridică).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii, fapt din care considerente au fost respinse.

La data de 22 septembrie 2015, APLP-54/255 a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea cererii, casarea hotărîrii și adoptarea unei noi hotărîri potrivit ordinii, prevăzute pentru prima instanța cu admiterea acțiunii APLP nr. 54/255 către Cojuhari Victor (cp. 0972504489107) cu încasarea sumei de 16057,9 lei cu titlu de datoria la costul serviciilor locativ-comunale (costul energiei termice folosite și neachitate în perioada 01.01.2004-31.12.2009) și a cheltuielilor de judecată - 843,5 lei cu titlu de taxa de stat.

În motivarea acesteia a indicat că, APLP nr. 54/255 declară cu nu este de acord cu hotărîrea nominalizată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, apelul declarat de APLP nr. 54/255 a fost admis, hotărîrea Judecătoriei Cipcana, mun. Chișinău din 08 septembrie 2015 a fost casată și emisă o nouă hotărîre de admitere a acțiunii.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 03 octombrie 2016, Cojuhari Victor a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 08 septembrie 2015.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 15 septembrie 2016, a fost contestată cu recurs de către Cojuhari Victor la 03 octombrie 2016. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 08 noiembrie 2016, APLP nr. 54/255 a depus referința la cererea de recurs declarată de către Cojuhari Victor, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs de către Cojuhari Victor, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Cojuhari Victor, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Cojuhari Victor ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cojuhari Victor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Cojuhari Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea